

HATÁROZAT SZÜLETETT...

Mint minden kedves tagtársunk tudja, hogy a Siketek Világszövetségének XII. Világkongresszusát Bécsben tartották 1995. július 10-től 15-ig, az „EMBERI JOGOK FELE” témakörben. 97 országból több, mint 2000 siket és halló ember vett részt, 200 tanulmányt adtak be és vitattak meg, amelyek mindegyike a Siketekre vonatkozott. A tudományos bizottságok munkájának eredményeként a Kongresszuson a következő határozat született:

A siketek emberi jogait csak néhány országban biztosítják teljeskörűen, más országokban, pl. Magyarországon is sajnos csak korlátozottan. Az oktatásban és az egészségügyben a siketeket fogyatékosnak tekintik. A cél az, hogy siketektől hallókká változtassák őket. Ez olyan „megoldásokat” eredményez, mint pl. a jelnyelv megtiltása az oktatásban és más területeken. Ez az egyik ok, amiért a siket emberek életében nem valósulhatnak meg az emberi jogok. Az emberi jogok teljes érvényesítéséhez az szükséges, hogy minden emberi lényt születésétől fogva lehetőségnek és ne problémának tekintsenek.

A siket emberek a világon mindenütt bebizonyították, hogy a siket gyermekek számára a jelnyelv, valamint a siket közösség kultúrája, művészete és hagyományai, továbbá annak megoldása, hogy miképpen lehet siket emberként élni és boldogulni, ezek jelentik a normális nyelvfejlődés, az információkhoz való hozzáférés, a kiegyensúlyozott szociális és érzelmi fejlődés, valamint a környezeti kontrolljának forrását és alapját.

A Nemzetközi Emberi Jogi Egyezmény és más jogi dokumentumok minden egyes cikkelye és mondata a siketekre is vonatkozik. A cikkelyek, az önálló döntések jogára, a társadalmi, kulturális, gazdasági és politikai életben való részvétel jogára, valamint az információkhoz és a szolgáltatásokhoz jutás jogára vonatkoznak, éppúgy, mint a nyilatkozat szinte valamennyi cikkelye feltételezi, hogy a kormányok elismerik a nemzeti jelnyelveket, és biztosítják azok törvényes státusát, ami lehetővé teszi, hogy a siketekre is egyenlő módon vonatkozzanak az emberi és polgári jogok.

Eddig azonban mindössze 12 országban kapott a jelnyelv hivatalos kormányzati elismerést. Az Emberi Jogi Nyilatkozaton kívül rendelkezésre áll még az Egyesült Nemzetek alapvető rendelkezése a hátrányos helyzetű ill. fogyatékos személyek egyenlő lehetőségeinek biztosításáról, valamint az UNESCO Salamanca Nyilatkozata és Cselekvési Programja az oktatás speciális igényeivel kapcsolatban, ahol világosan megmondják, hogy a jelnyelv használata jelenti a siketek számára az egyenlő esélyek lehetőségét. E dokumentumok segítségével a szervezetek a hatóságokkal és a politikusokkal együttműködve támogathatják a siketek emberi jogait. E dokumentumokban szereplő javaslatok megvalósítását mindannyiunknak szorgalmazni kell.

A Kongresszus a következő pontokra kívánja felhívni a figyelmünket:

- A világ összes siket emberének 80%-a egyáltalán nem részesül alapoktatásban. A helyzet a fejlődő országokban a legrosszabb. Oktatásban részesülni egyike a legfontosabb emberi jogoknak. Az egész világon egyesíteniünk kell erőnket, hogy lehetővé tegyük a siketek számára mind az alapoktatást, mind a felnőtt-oktatást. A Kongresszus alatt nem volt vita arról, hogy a jelnyelv használata vagy más módszerek bizonyultak-e jobbnak, hanem a viták arra összpontosultak, hogy milyen módszerrel lehet biztosítani a siket gyermekek részére olyan magas színvonalú oktatást, amely két- vagy többnyelvűséget ad nekik. Ezt az információt Magyarországon terjeszteniünk kell.

- A Kongresszus nem javasolja, hogy siket gyermekeken cochleáris implantációt végezzenek, mivel a módszer nem segíti a gyermeket a nyelv elsajátításában, és értelmetlen lehet az érzelmi és (vagy) pszichológiai személyiségfejlődés, valamint a fizikai fejlődés szempontjából. Tehát mi sem javasoljuk. Ezzel szemben a jelnyelvi környezet jelentősen segíti az egész fejlődést, mind a siket gyermek nyelvi, mind egyéb vonatkozású fejlődését.

- Ahhoz, hogy a siket gyermekek kommunikációs készsége természetes módon alakuljon ki, minden támogatást meg kell adni szüleiknek, hogy a jelnyelvet elsajátíthassák. A társadalom ne kezelje e gyermekeket olyan módon, ami akadályozza természetes fejlődésüket. „Lényegesnek tartom a szülők felszólítását arra, hogy teremtsenek kapcsolatokat siket gyermekük és a jelnyelvet használó siket felnőttek között a lehető legkorábban és maguk is tanulják meg a jelnyelvet.” (Dura Béla)

- Rendkívül fontos a megfelelő számú jelnyelvi tolmács képzése, hogy megakadályozzák az elszigetelődést és elérjék a teljes egyenlőséget és részvételt.

- Arra is szükség van, hogy siket szakemberek nyújtsanak szolgáltatást az élet minden területén a siketek számára, pl. tanítsák a gyermekeket, dolgozzanak a mentálhigiénia vonalán stb., hogy a siketeknek is lehetőségük nyíljon a saját nyelvű szolgáltatások elérésére. Az oktatási rendszerbe be kell vonni a siket felnőtteket tanárként, adminisztrátorként, tanácsadóként. Fel kell kínálni nekik a felsőfokú oktatást és a képzést adó képzést is. Több helyen szerepeltetik a „siket szakember” megnevezést. Hát mi azután ezeknek jócskán híján vagyunk!! Még a távlatokban is csekély esélyt láthatunk a helyzet javulására. És ebben a pedagógusok ludasok! Nem igaz, hogy a siketek között csak annyi tehetséges és értelmes gyermek lenne, mint amennyi kikerül évente az

iskolákból! Szerintünk már éppen itt lenne az ideje megújítani a magyar siket-oktatást! Jártunkban-keltünkben sorra láthatunk siket szakembereket. Magyarországon miért nincsenek ilyenek?!

- Figyelembe kell vennünk az idős siketeket, akik kommunikációs készsége meggyengült, valamint minden olyan embert, aki speciális támogatásra szorul, és számukra emberi jogainak megfelelő szolgáltatásokat nyújtani. A Siketek Közösségén belüli szolgáltatásokat elérhetővé kell tenni a siket-vakok számára is. Biztosítani kell részvételüket a tevékenységekben és a szakképzésben is.

- A siketek között nagy a munkanélküliség. Önálló keresethez és munkához való jogok érvényesítését olyan programokkal kell megvalósítanunk, amelyek segítik a siketeket abban, hogy állást találjanak.

- Fel kell használnunk a modern információs technológiák lehetőségeit, különösen azokat, amelyek szöveges formában és jelnyelven hozzáférhető, amikor szolgáltatásokat fejlesztenek ki siketek számára. Ezt a siketek oktatásában és a siketek részvételi lehetőségeinek növelésében is alkalmaznunk kell. Valójában a siketek emberi jogai magukba foglalják a kommunikálás, valamint az információ küldésének és fogadásának jogát, ami azt jelenti, hogy a társadalomnak, de ezen belül a Szövetségnek, s főleg a Távközlési Alapítványnak kötelessége a siketek igényeinek kielégítéséhez a megfelelő eszközöket megtalálni és biztosítani. A fax és a számtalan írógéptelefon-változat helyett egy lépéssel tovább kellene lépni: egyből a számítógépre, annak kommunikációs szoftverjeire kellene koncentrálni. A siketek kultúrájának értékeivel, emberi jogai biztosításával és azzal a vágyukkal, hogy csatlakozhassanak a közösséghez, megteremehetjük az alapot egy jobb jövő építéséhez a siket emberek számára. Annak érdekében, hogy a siketek emberi jogai ügyében Magyarország előrehaladás legyen, javasoljuk, hogy az Országos Elnökség továbbra is ösztönözze és támogassa szövetségünk törekvését, hogy segítsen

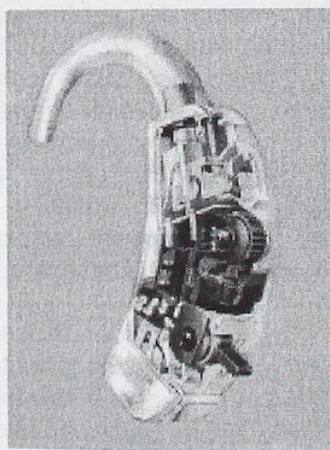
- elismertetni a jelnyelvet saját nyelvként
- növelni a szakképzett jelnyelvi tolmácsok számát
- kétnyelvű oktatást elérni a siket gyermekek számára
- érvényesíteni a siketek törvényi jogait.

Összegezőként elmondhatjuk, hogy a siketek kulturális szempontból az egészséges emberi társadalom egyik változatát alkotják, akiknek saját kisebbségi nyelvük és kultúrájuk van és megilletik őket az általános Emberi Jogok.

Dura-Vasák

PRONAK Center Kft 1114 Bp., Bocskay u. 17. V. 1.
Tel/Fax: 185-1517, 185-1521

HALLÁSI KOMFORT

**ELÉRÉSE
ÉRDEKÉBEN
AJÁNlja A
HAGYOMÁNYOS
SVÁJCI MINŐSÉGŰ
FÜLMÖGÖTTI
ÉS
HALLÓJÁRATI
KÉSZÜLÉKEKET
ÉS
TARTOZÉKAIKAT**

**A PIAC IGÉNYEIHEZ KÉPEST
KEDVEZŐ ÁRON
CÉGÜNK 8 -16 ÓRÁIG
SZERVIZ ÜGYELETTEL
ES TANÁCSADÁSSAL
A RENDELKEZÉSRE ÁLL**

TEL.: 185-1517, 185-1521

Eredményhirdetés – fotónkon is jól látható, hogy mindenki elégedett volt

Vélemények a kétnyelvűségről

Szerkesztőségünk 1996. szeptember 9-én érdekes levelet kapott:

Hallássérültek szerkesztősége
Budapest
Nyíró Zsolt felelős szerkesztő

Tisztelt Felelős Szerkesztő Úr!

A Hallássérültek lapjuk 105. évfolyam 6. számában megjelent „Konferencia a kétnyelvűségről – Kassán” című cikkükhöz szükségét érzem, hogy véleményt fűzzek.

Érint a cikkben szereplő olyan kitétel, melyre mint iskolavezető, szurdopedagógus is kell, hogy reagáljak.

Fentiek miatt kérem, mellékelte véleményemet a fenti cikkről megjelentetni.

Tisztelettel: Mihalovics Jenő
igazgató

Tisztelt V. I.!

Érdeklődéssel olvastam a Hallássérültek 96/6. számában a V. I. aláírással megjelent beszámolót a Kassán rendezett és a kétnyelvűségről szóló konferenciáról.

A leírtak alapján minden bizonnyal rendkívül érdekes és értékes tanácskozásról szóló beszámolóba nagy kár, hogy pontatlanságok, hibás következtetések kerültek, amik bizony olvasóik megtevesztését is okozhatják.

Ezért, szükségesnek érzem a cikk írójának a hazai oktatás minőségéről szóló véleményéhez észrevételeket tenni. Tisztem azért, mert érintett vagyok mint szurdopedagógus és iskolavezető, valamint az iskoláinkat is képviselő Iskolaegyesületi vezető.

Először is: A SINOSZ tevékenységéről elismeréssel lehet beszélni, hiszen munkájuk eredménye mindnyájunk számára örömteli. Különösen fontos, hogy gondot fordítanak az általános iskolai korosztály pályaválasztásának, beiskolázásának, tanulmányi, sport, kulturális tevékenységének támogatására. Ez utóbbiak a versenyek anyaga, eredményei, teljesítmények ismeretesei számunkra. Nem értem viszont, hogy akkor a „*lemerevült módszereken alapuló oktatás*” mire vonatkozik. Tartok attól, hogy kellő tájékozottság hiányában fogalmazódott meg a kijelentés. Tud-

ja-e a cikk szerzője, (vagy legalább megkísérelte-e, hogy utána járjon) hogy mindegyik iskola igenis nagy erőfeszítésekkel dolgozik igen változatos szervezeti megoldásokkal a differenciált oktatás megvalósításán, díjnyertes pályázatokkal az oktatás fejlesztésén és korszerűsítésén pl.: a magas színvonalú számítógépes nyelvtanítási programoktól a tehetséggondozáson, a beszéd-nyelvtanulási zavart mutató siket gyermekek oktatásán át a komprehenzív iskoláig. A sor folytatható lenne. Vajon tudomása van-e a cikk írójának arról, hogy milyen az iskoláinkba járó tanulók intellektus szerinti összetétele, de arról remélhetőleg igen, hogy szinte minden iskolánkban végzett gyermekek – nem egyszer szülői akarat ellenére is – felvételt nyer szakmunkásképzőbe, szakiskolába, vagy gimnáziumba – nem utolsósorban iskoláink tevékenységének eredményeként.

Az előforduló sikertelenség pedig igen, a siket embereket, családjukat sújtja. Ebben egyetértünk.

Abban kevésbé már, hogy a SINOSZ a számára megoldhatatlan gondok háttéréről, saját tennivalóiról mit gondolt.

És ezek után még pár reflexió. Ha nincs tudomásunk egy rendezvényről (ami ráadásul a tanév legprogramdúsabb és tennivalókban „legsűrűbb” időszakában van), akkor nem értelmezhető a „*távol tartották magukat*” tartalmú ítélet. Nem tudok meghívásról. Ha olyan fontos volt a konferencia a SINOSZ megítélése szerint – akkor miért nem propagálta?

Súlyát tekintve „*az egyetlen járható út*”-ra muszáj reagálnom. Több ok miatt is.

Jelelni (szakértő-jeltolmács szinten) intézményeink tanárai közül többen tudnak – az akkor még HOSZ és Főiskolánk képzésének jóvoltából. Használjuk is oktató munkánkban, amikor úgy ítéljük meg, hogy szükség van rá. Tud-e erről V. I.? Meg oktatjuk is – éppen a HOSZ-szal történt megállapodás alapján és formájában. Utána nézett-e ennek V. I.? De arról bizonyosan van információja, hogy Sopronban jel-verseny is volt.

Fentiekben kívül nagy tévedésnek érzem, hogy a cikk szerzője „*egyetlen*” útról ír. Egyetlen járható úrról. A világban a megoldások közül sokan más-más utat választanak azért,

mert egyetlen módszer, út sem hozott tökéletes megoldást.

Mindegyiket ismerni kellene. Előnyeit, kudarcait, eredménytelenségeit is. A „*másság*” elfogadásáért dolgozóknak nem szabadna a kizárólagosságot hirdetni akkor, amikor a hallássérülteket is a munkanélküliség nyomorgatja és fenyeget a veszély, hogy a különböző okok és indítékok miatt is – az elszigetelődés, a kirekesztés vagy önmaguk kirekesztésének reális veszélyével, sőt tényével is szembe kell nézni.

Javasolom, hogy a SINOSZ – ebben a sok szempontból kritikus időszakban – akarja megismerni az iskolák mai munkáját, szándékait, szülői akaratot és reményeket.

Meggyőződésem, hogy nem a konfrontálódás, hanem az érvek és különösen az azonos érdek közelebb visz az eredményes együttműködéshez.

Tisztelettel üdvözlöi:

Mihalovics Jenő igazgató,
Kaposvár
a Hallássérültek Iskoláinak
Országos Egyesülete elnöke

Kedves Mihalovics Úr! A válasz sem marad el sokáig, mivel a cikk írója azonnal reagált, az alábbiakban olvashatja is. (A szerk.)

Tisztelt Igazgató Úr!

Több oldalról is érintve éreztem magam lapunk felelős szerkesztőjéhez címzett levele és kérése kapcsán, így a válaszadás jogát magamhoz ragadva néhány sorban igyekszem megosztani Önnel gondolataimat.

Elsőként, mint felelős kiadó jellem: támogatom kezdeményezését levele megjelentetésére vonatkozóan, hiszen azzal a megnyugtató ténnyel szembesít, hogy Ön mint iskolavezető, a Hallássérültek Iskoláinak Országos Egyesületének elnöke és nem utolsósorban mint szurdopedagógus figyelemmel kíséri tevékenységünket. Örömmel üdvözlöm ezt a kapcsolatfelvételt!

Gondolom, nagy meglepetést nem okozok Önnek azzal, ha a cikk V. I. monogrammal jelzett szerzőjéről elárulom – nem más mint ezen levél aláírója.

Tájékoztatom, a konferenciát a szlovák meghívók szervezték, sajná-

lattal értesültem, hogy nem volt tudomásuk róla.

Ha mindezen túl vagyunk, Szövetségünk képviselőjeként és egyben siket szurdopedagógusként engedjen meg néhány megjegyzést.

Természetesen tisztában vagyok jó szándékú és megoldásokat kereső oktató munkájukkal, eredményeiket sem kívánom kétségbe vonni! Elismerés és köszönet illeti minden győgyopedagógus tevékenységét. Módszereik hatékonyságát valóban híven tükrözi a továbbtanulók száma, biztatónak érzem törekvésüket az oktatás korszerűsítésére, fejlesztésére. Viszont a technika adta lehetőségek, meggyőződésem, hogy csak kiegészítik de semmiképp nem pótolják azt a vitathatatlan igényt, hogy a siket iskolákban tanuló diákjaink saját anyanyelvükön juthassanak tudáshoz, ismeretanyaghoz. Nyitottságuk vajon miért nem vonatkozik a bilingvális oktatás elfogadására is?

Megnyugtató érzés, hogy az intézményekben dolgozó tanárok közül többen is tudnak jelelni, de megkönyövedve olvasom:

„Használjuk is oktató munkánkban, amikor úgy ítéljük meg, hogy szükség van rá.” – És ha időnként tévednek?

Mit tenne Ön, ha hallóként bekeverülve egy siket közösségbe csak akkor kapna auditív úton is információt, amikor azt Ön szükségesnek tartaná?

Mindamellettt tisztázzuk: nem kizárólagosságot hirdetünk, éppen ellenkezőleg! Mindkét módszer egyidejű alkalmazását tartjuk fontosnak és célravezetőnek. A siket közösségnek a kétnyelvűség az az út, amely lehetővé teszi, hogy ne rekesztődjön ki és intellektuálisan versenyképes legyen a hallók társadalmában is.

Számos külföldi példa mutatja, a módszer elfogadásával és bevezetésével az oktatásban, lényegesen több fiatal szerez diplomát felsőoktatási intézményekben. Azt hiszem ezen érdemes lenne elgondolkozni.

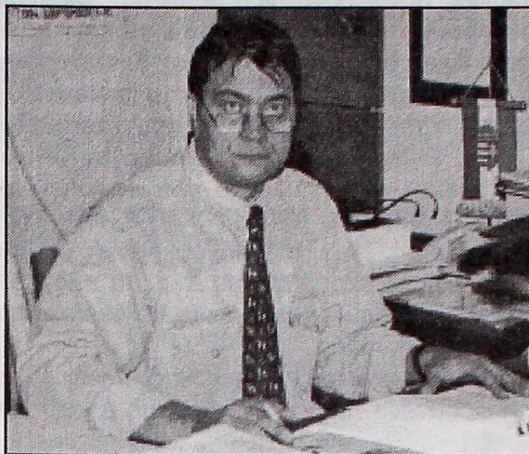
Záró sorával tökéletesen egyetértek, készséggel állok az együttműködés elérése érdekében!

A konfrontálódás nem célunk, érdekeink közeke, most már csak az érveinket kell mérlegre tenni.

Figyelmét megköszönve, maradok továbbra is tisztelettel:

Vasák Iván
főtitkár

Portré egy két- diplomásról, azaz Vasák Ivánról

1945. augusztus 8-án, Esztergomban született, halló család gyermekeként. Egy lánytestvére van, aki jelenleg Németországban él. 1951-61-ig a Fesztetics utcai Siketek Általános Iskolájába járt, osztályfőnöke Csák Albertné volt. Kitűnő

eredménnyel végezte az általános iskolát, és saját elhatározásából tanult tovább. 12 éves volt, amikor első ízben felkereste – Nejték Józseffel közösen – a Császárszodát, ahol szinte rögtön „szerelmese” lett az úszásnak. Rendszeres és lelkes edzéseket követően többször is benevezett versenyekre.

1959-et írtunk, amikor megalakult a siketek első ifjúsági vízilabdacsapata, melynek alapító tagja volt. Nehéz és kitartó munkával jutott arra a szintre, hogy versenyeken is indulhatott. Az 1961-es Helsinki-i és az azt követő 1965-ös washingtoni Siketek Világjátékain – úszóként, valamint a vízilabdacsapat tagjaként összesen 2 arany-, 2 ezüst- és 1 bronzérmét szerzett. A 200 m-es mellúszás selejtezőjén pedig egy teljes napig világcúcstartó volt.

7 évig dolgozott a Kossuth nyomdában szakmájában, kemigrafusként. Ezt követően sikeres felvételt nyert a Testnevelési Főiskolára, amelynek 4 évig volt hallgatója edzői szakon, miközben szervezés- és vezetéselméletből is vizsgát tett. Első diplomáját 1982-ben szerezte meg.

1969-ben vette feleségül Nórát, akivel 28 éve harmonikus házasságban él. Egy gyermekük született: Bence, aki ma már 26 éves végzős egyetemista. Iván 12 év után, egészségügyi okból abbahagyta a vízisportot, de a szívével még a mai napig is hűséges maradt, és mindig nosztalgiával gondol vissza életének erre a szakaszára.

1976-ig vízilabdaedzőként, majd újabb 3 éven keresztül úszóedzőként tevékenykedett.

24 éve dolgozik, mint a CISS technikai delegáltja. 1982-ben ismét tanulásra szánta el magát, jelentkezett a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolára, ahol ő lett az első siket diplomás. Ezt követően került gyermekfelügyelőként a Siketek Általános Iskolájába, ahol nevelő, majd testnevelő és szakoktató tanárként dolgozott közel 10 éven keresztül. A rendszerváltás során pályázta meg a SINOSZ főtitkári posztját, így mintegy 8 éve küzd és dolgozik a siketek és a nagyothallók érdekérvényesítése és védelme ügyében, sok terhet és felelősségteljes feladatot magára vállalva. Több reformot hajtott végre a Szövetség szervezeti és szakmai tevékenységének területén egyaránt. Munkájának köszönhetően beindult a TV-feliratozás, minden erejével harcol a jelnyelv fejlesztéséért, és annak állami szintű elismertetéséért.

Ivánról köztudott, hogy nagy állatbarát, Pici nevű kutyája igaz hű barát, jóban-rosszban egyaránt. Hobbijának, a festészetnek sajnos kevés időt tud áldozni, hiszen rendszeresen írogat. Jegyzeteket és szakmai kiadványokat készít. Gyakran fotózik és rengeteget olvas. Sokszor látogatja a vízilabda-mérkőzéseket, és nem titkolja, hogy hétvégeken – ha ideje engedi – szívesen főz. Iván fáradhatatlanul küzd a siketek és nagyothallók érdekeit szolgálva, szomorú tény, hogy a szekrényében sorakozó kitüntetések és érdemérmek egyike sem a Szövetség által adományozott Cházár András emlékérem...

Kósa Balázs, MSSK elnök

Az országos elnökség üléséről

(Budapest, 1997. június 28.)

A SINOSZ Országos Elnöksége 1997. június 28-án tartotta soros ülését, amelyen az elmúlt rövid időszak kiemelkedő eseményeit, legfontosabb szervezeti kérdéseit tüzték napirendre, közöttük olyan fontos témák megbeszélését, mint a Közép-európai regionális találkozó, a nagytohallók tanácskozása és európai konferenciája, vagy például a tagjaink közül sokakat érintő szociális segélyezés központi kérdése. Az elnökség tagjain kívül meghívást kapott az újra Tóth Tibor, az ellenőrző bizottság tagja, valamint Nyíró Zsolt, a Hallássérültek Lapja felelős szerkesztője (aki azóta megvált a munkájától; a szerkesztői teendőket augusztustól ideiglenesen más látja el).

Napirend előtt...

Podani János elnök a megjelentek köszöntését követően bejelentette, hogy Pányi Béla, családi okokra hivatkozva felmentését kérte az elnökségi ülés alól, majd közölte, hogy János Attila, távollmaradásának okáról nem adott tájékoztatást.

Dura Béla napirend előtti felszólalásában javasolta, hogy a távozó Szabóné helyett vegyenek fel új dolgozót, mivel az apparátus munkatársai túlterheltek, a feladatot köztük felosztani már nem lehet. Felsőfokú végzettséggel rendelkező személyt javasolt a munkakör betöltésére.

Podani János tapasztalata, hogy az elmúlt időszakban nagyon megszapordítottak a hivatal vezetésére irányuló kritikák. Kérte az elnökséget: a döntések meghozatalában felelősséggel határozzanak a végrehajtható feladatokról.

Vasák Iván főtitkár rövid tájékoztatást adott a hivatal életében a közelmúltban történt eseményekről, sajátallatát véve tudomásul, hogy az apparátus dolgozói — többségükben — anyagi okokra hivatkozva kénytelenek eltávozni. Feltétlenül szükségesnek látja július elsejétől egy bércorrekció végrehajtását, melynek mértékét 10 %-ban határozta meg, és amit bércorrekció útján kíván lebonyolítani. Megszaporodtak a feladatok, és azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a viszonylag elfogadható bruttó bérekből a levonások után kézzhez került összeg — az elvégzett munka viszonylatában — igen kevésnek mondható.

Közép-európai regionális találkozó

Podani János a beszámolójában részletesen ismertette a Közép-európai regionális tanácskozás tapasztalatait, eredményeit, ismételt megköszönve az elnökség hozzájárulását a vendégek fogadásához. A cél egy közös európai

egység megteremtése a siketek szervezeti vonatkozásában is. Az EUD-1 (Siketek Európai Uniója) és működését az Európai Unió támogatja; az EEMARS (Kelet- és Közép-ázsiai) régióhoz viszont Magyarország — érthetően — nem kívánt csatlakozni. A régióban működő szövetségek összefogására a WFD törekszik, céljai változatlanok: az egyetemes emberi jogok biztosításának kiharcolása a siketek részére, mely törekvésben a jelnyelv elismertetésének szorgalmazása jelenti a fő irányvonalat.

A részletes ismertetést követően tájékoztatta az elnökséget a tárgyalás konkrét eredményeiről, melynek értelmében egy éven keresztül a SINOSZ összekötő feladatokat lát el a tagországok között a WFD irányításával, valamint részt vesz egy alapszabály-tervezet kidolgozásában. Az egy évre szóló megbízatás titkári teendőit Kárpáti Orsolya látta el. Tervebe vették egy bulletin kiadását is azzal a céllal, hogy közvetlen tájékoztatást adjanak a nemzeti szervezetek kulturális és sporteseményeiről. A WFD újságjában is hamarosan megjelenik egy rövid híradás a hallókéval egyenrangú képzés bevezetéséről, a vizuális információszerezés lehetőségének biztosítására, a „Telematika” (telefon és számítógép együtt) nyújtotta egyszerű kommunikációs lehetőségek elérésére. A totális kommunikáció adta alternatívák kiaknázásában látják biztosítottak a gördülékeny kommunikációt, egyben kihangsúlyozva, hogy a nagytohallóknak is szüksége lehet orális tolmácsolásra.

Podani János a résztvevők névsorát áttekintve megjegyezte: többségében a volt szocialista országokból érkeztek a képviselők. Javasolta, hogy az Európai Unióhoz tartozó országok képviselőit is nyerjék meg — legalább megfigyelőként.

Dura Béla, a szövetség nagytohalló szekciójának elnöke jelezte, hogy a napunkban részletes beszámolót olvashatnak majd a tanácskozásról, továbbá a kopenhageni IFHOH-Europe Közgyűlésről és Konferenciáról is. Elmondta, hogy az audiológusok tervezett találko-

zóját — érdektelenség miatt — kénytelenek voltak lemondani, emiatt a nagytohallók tanácskozásának programja is módosult.

A továbbiakban az elmúlt év határozatairól, illetve azok megvalósulásáról adott tájékoztatást éves beszámolójában, elégedetten nyilatkozva a szociálpolitikai iroda hallókészülékekkel, illetve segédeszközökkel kapcsolatos tanácsadásáról. Utalt az audiológusok minden évben megrendezésre kerülő vándorgyűlésére, ahol kiváló alkalom kínálkozik arra, hogy a szövetség képviseltesse magát és tudatos propaganda-anyagok közreadásával és kiállításával hívja fel a figyelmet tevékenységére. Röviden ismertette a súlyos halláskárosodottak szegedi, nemzetközi konferenciáján tapasztaltakat.

Új korszak

Majd a nemzetközi IFHOH-Europe egy napos közgyűléséről szolt, valamint az ezt megelőző, a „Nagytohallók jövője” elnevezésű, kétnapos szakmai tanácskozásról. A siketek és nagytohallókat egyaránt érintő ún. információs társadalom kialakulása adta a konferencia fő témáját és irányvonalát. A konferencia résztvevői kihangsúlyozták, hogy a technika nyújtotta lehetőségek új korszakot nyitottak a fogyatékosok számára, hiszen az információkhoz való hozzáférést segítő technikai eszközök mindinkább elterjedőben vannak. Törekednek az Európa-szerte használatos szövegíró-telefonok szabványosítására, speciális oktatás segítségével a hallókéval egyenrangú képzés bevezetésére, a vizuális információszerezés lehetőségének biztosítására, a „Telematika” (telefon és számítógép együtt) nyújtotta egyszerű kommunikációs lehetőségek elérésére. A totális kommunikáció adta alternatívák kiaknázásában látják biztosítottak a gördülékeny kommunikációt, egyben kihangsúlyozva, hogy a nagytohallóknak is szüksége lehet orális tolmácsolásra.

Podani János az elhangzottakhoz kapcsolódva megerősítette, hogy a siketeknek és a nagytohallóknak az együttműködésre kell törekedni; az elteendőket kiélezése nem kívánatos.

Raibl Ferenc arról érdeklődött, van-e reális lehetőség arra, hogy a nemzetközi gyakorlatot követve a magyar nagytohallók is megtanulják a jelnyelvet? Dura Béla egyetértően nyilatkozott a jelnyelv elsajátításának szükségességéről, hi-

HALLÁSSÉRÜLTEK
106. évfolyam
1997. augusztus

A Siketek és Nagytohallók
Országos Szövetségének lapja
Megjelenik: havonta

Szerkesztő:
a szerkesztőbizottság
A bizottság elnöke:
Petke Lajos

Tervezőszerkesztő:
Kováts Lajos György

Szerkesztőség:
1068 Budapest VI.,
Benczúr u. 21.
Levélcíme: 1388 Budapest,
Postafiók 80.
Telefon: 351-0434
Írógéptelefon: 342-9928
Fax: 342-1989

Kiadja a Siketek és
Nagytohallók Országos
Szövetsége
1068 Budapest VI.,
Benczúr u. 21.
Felelős kiadó:
Vasák Iván főtitkár

Fényszerkesztés: „Hallássérültek”
Szerkesztőség

Nyomatottás:
Budapest-Print Kft.
2234 Maglód, Sugár út 51.
Telefon és fax:
252-3210, 252-7486

Felelős vezető:
Baráz Miklós
ügyvezető igazgató

Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Előfizethető a
hírlapkezelésnél és a
Hírlapelőfizetési Irodában
(1089 Budapest, VIII. Orczy tér 1.
Levélcíme: HELIR, 1900
Budapest, Orczy tér 1.)
Faxszáma: 303-3440,
ezen kívül Budapesten a
Magyar Posta Rt. Hírlapüzletági
Igazgatósága kerületi
üggyélszolgálati irodáin,
vidéken a postahivatalokban.

ISSN 0237-3270

A beküldött kéziratokért
felelősséget nem vállalunk,
azokat nem őrizzük meg és
nem küldjük vissza.
Lapzártá: a megjelenést
megelőző hónap 20-ig

szen a hallássérülés nem visszafordítható, sőt, fokozatosan romló tendenciát mutató állapot, tehát ez még inkább indokolja más kommunikációs módok el-sajátítását is. Volt ilyen törekvés például a megyei szervezetnél, de sajnos nem találtak siket oktatót, így rövid idő eltelével elhalt ez a szándék. **Jafcsák Pál** kérdésére elmondta, hogy nemzetközi viszonylatban nincs gond a hallásvesztés mértékének megállapítására hozott határértékekkel. Gajdács űrnak az újságban megjelent cikkével, valamint az azt követő vélemény-nyilvánításokkal kapcsolatban úgy gondolja, elhibázott dolog volt ilyen szintre vinni ezt a kérdést, beleavatkozni pedig a továbbiakban sem kíván.

Vasák Iván e témához kapcsolódva ígéri, hogy rövid időn belül egy személyes találkozó megpróbálja tisztázni az ügy körül kialakult helyzetet. A nagytohallók tanácskozásán született határozati javaslatokkal kapcsolatban — miszerint állandó oldalt kérnek az újságban — megjegyezte, hogy lapunk felelős kiadójaként mindig az igényeknek és lehetőségeknek megfelelően tud terjedelmet, helyet biztosítani, előzetes egyeztetést követően.

A szociális bizottság előterjesztése

Marion Jánosné az 1997 februárjában megvitattott költségvetés-tervezet, valamint a pénzmaradvány felosztására hivatkozva, e napirend előtt kért szót. Szorgalmazta, hogy az elnökség sűrűsben tegyen lépéseket: utalják át a támogatást a szociális bizottság részére a segélyek kiutalásának elindítása érdekében. A bizottság július 10-i ülésén bírálja el a beérkezett kérelmeket. Vasák Iván megígérte, hogy rendelkezni fog a szociális bizottság számára a kért 300.000 forint áttulalásáról. Majd ismételtén rátért — részletes indoklás mellett — a végrehajtható bércorrekció kérdésére, amelyet hivatali átszervezéssel, valamint bércorrekció útján kíván megvalósítani. A feladatok átszervezésének függvényében kívánja a bércorrekciót módosítani. Pílanatnyilag elvi határozatra lenne szüksége, majd a pénzügyi lehetőségekhez igazodva döntene a konkrét módosításokról. Ha nincs fedezete ennek a tervezetnek, visszalép ettől és így semmisnek tekinthető a határozat.

Dura Béla összegezve az elhangzottakat javaslatot tett, vegyenek fel két új dolgozót a megüresedett helyre, és feltétlenül ragaszkodjanak ahhoz, hogy felsőfokú végzettséggel rendelkező személy vegye át a feladatokat. Egyetért azzal, hogy a jelenlegi bércorrekciók, de nem javasolja a feladatok to-

vábbi leosztását, hiszen a hivatali dolgozói túlterheltek. Ismét megerősítette, hogy a fennmaradt bércorrekciókkal kellene novemberig gazdálkodni, és az akkor összehívandó küldöttközgyűlés elé terjeszteni a bércorrekció módosítási javaslatot.

Az elnökség 7-1 arányú szavazatával elvi hozzájárulását adta a főállású dolgozók bércorrekciójához, melynek mértékét 10 %-ban határozták meg. Feltétlenül kikötötték, hogy az augusztusi elnökségi ülésen újabb határozatban erősítsék meg döntésüket, amit a közgyűlés elé terjesztenek majd.

Egyéb kérdések

— **Vasák Iván** a bércorrekció felosztását megelőzően rövid tájékoztatást adott az előzményekről, kérve az elnökséget, hogy döntsenek az 1 millió forint felosztásáról. Ismételtén javasolta a szociális bizottság részére a kért segítség összeg sűrűsben megszavazását, majd — az SSC rendkívül kritikus anyagi helyzetére való hivatkozással — kérte: utaljanak át 400 ezer forintot az 1998. évi ellátmányuk terhére.

— **Podani János** felolvasta **Raibl Ferenc** lemondó levelét, melyhez csatlakozva Raibl úr a következő kiegészítést fűzte. A „Távközlési technikával a hallássérültekért” Alapítvány lehetetlen helyzetére hivatkozva nem tudja tovább vállalni ezt a feladatot. A működését az alapítvány költségvetését végző személy hosszas betegálmánya is akadályozta, továbbá nincs alapitke, és a titkári feladatokra is csak átmenetileg tált egy személyt. A kitűzött célok túlságosan nagy anyagi terheket rónak az alapítványra, melyet céljai megvalósításában ezidáig a szövetség is támogatott. Sokan kérik vissza a pénzt, feladva a hiábavaló várakozást. Javasolta, hogy próbáljanak módosítani az alapítvány működési rendszerén, esetleg az Auditext Alapítványhoz hasonlóan a 25 %-os ÁFA-visszatérítéssel támogassák a fax-készüléket vásárló hallássérülteket. Kétségtelen, hogy például a Szociális Alapítványhoz hasonlóan luxusgényeket szolgálnak ki, ezért gondolkodni lehet az alapítvány esetleges megszűntetésén is. **Dura Béla** kiemelte, hogy ezek az alapítványok a tagok érdekében működnek; a kuratóriumoktól állandó tájékoztatást kell kérni a működés körülményeiről, eredményeiről. Fontos, hogy a tagok tisztában legyenek az alapítvány által ellátott feladatokkal. **Jafcsák Pál** figyelmeztetett, hogy ha az utalványozás leáll, akkor az alapítvány sem tud tovább működni. Kérte, Raibl úr vonja vissza a lemondását. Egyben ja-

vasolta, biztosítsanak az alapítvány részére alaptőkét. Az elhangzottakat többen is megerősítve kérték Raibl Ferencet, álljon el szándékától és vonja vissza lemondását. Ő azonban fenntartotta véleményét — ismételten megerősítve elhatározását —; úgy érzi, hogy az alapítvány működéséhez szükséges feltételek nincsenek biztosítva, tehát a feladatot nem kívánja továbbvinni.

Az elnökség 7-1 arányú szavazattal döntött a pénzmaradvány felosztásáról a következők szerint: 300 ezer Ft a szociális bizottság részére segélyezési célokra; 200 ezer Ft a Szociális Alapítvány részére technikai segédeszközökre; 300 ezer Ft a „Távközlési...” Alapítvány részére alaptőke létrehozására; 200 ezer Ft a „Távközlési...” Alapítvány részére fax-vásárlási célokra.

— **Vasák Iván** ezt követően részletesen beszámolt arról, hogy az SSC váratlanul nehéz helyzetbe került. Az áramszolgáltatást a díjfizetési kötelezettség elmulasztása miatt az áramszolgáltató felfüggesztette. Az SSC a rendkívüli helyzetre való tekintettel segítséget kért, hiszen emiatt a világjátékokra készülő olimpiai csapat felkészítése is leállt. Javasolta, hogy a jövő évi támogatás terhére 400 ezer forintot szavazzanak meg az SSC részére.

Az országos elnökség egybehangzó szavazatát adta, hogy az SSC az 1998. évi támogatása terhére 400 ezer forint rendkívüli hozzájárulásban részesüljön. Az összeg azonnali átutalásának feltételeként szabott kikötés, hogy azt a sportklub kizárólag közüzemi tartozásainak fedezésére használhatja fel.

— **Vasák Iván** írásos előterjesztésében javasolta, hogy a szövetség a tagok felvételi kérelme alkalmával bemutatott audiogrammok elbírálásánál az eddigi gyakorlattól eltérően, a súlyos fogyatékoság minősítéséről és igazolásáról szóló 15/1990. SZEM rendeletet vegyék figyelembe, és ennek megfelelően, el-

nökségi határozatban döntsenek a határértékek megállapításáról. **Raibl Ferenc** javasolta, hogy egy felülbíró bizottság döntsön a tagfelvételi kérelmekről. A 40 dB-es halláscsökkenésben szenvedőket pártoló tagnak vegyék fel és 55 dB-ben jelöljék ki a rendes tagsághoz az alsó határt. **Dura Béla** jelezte, hogy erről már az alapszabályban rendelkeztek — ezzel ellentétes határozatot ne hozzanak. Szükség esetén orvosi igazolást kell hozni, de azt felülbírálni felesleges. Tehát vagy az audiogramot, vagy a súlyos fogyatékoság igazoló lapját kell felmutatni. Ezt az igazolást az APEH is elfogadja, miért kétkednénk ebben? Raibl Ferenc és Martonné utalt arra, hogy a jelenlegi eljárás sajnos visszaélésekre nyújt lehetőséget. **Podani János** összegezve és egyben lezárva a vitát megállapította, hogy orvosi igazolással együtt, az alapszabály rendelkezésének megfelelően kell a továbbiakban is a tagok belépésénél eljárni.

— **Jafcsák Pál** kérte, hogy járuljon hozzá az elnökség a Szociális Alapítvány Alapszabályának módosításához az 1 % átutalására vonatkozó kiegészítés alapszabályba történő beillesztése érdekében.

Az elnökség 8-1 arányú szavazatával hozzájárult a Szociális Alapítvány alapító okiratának módosításához.

— **Raibl Ferenc** szorgalmazta: valaki sürgősen vegye át az üdültetés szervezését, és ismételten javasolta, hogy aki lefoglalja a szállást, az foglalót is fizessen. Igyekezzenek elkerülni, hogy megüresedett helyek maradjanak.

— **Marton Jánosné** javasolta a zsebnaptár ismételt kiadását. Podani János kérte, hogy ennek megfelelően, augusztus végéig adjanak le anyagot a nagyot-halló szekció munkájáról.

Más felvetés, egyéb kérdés nem volt, ezért **Podani János** elnök megköszönte a jelenlévők részvételét és bezárta az ülést.

90 éves a szövetség

Az ünnepi programok további része a CEU (Central European University Center) Kerepesi úti székházának dísztermében kapott helyet. A korá délutáni órákban, Podani János elnök megnyitó beszédével itt vette kezdetét az az emlékülés, amelynek két előadója – Vasák Iván főtitkár és Ujri Imre ny. főiskolai docens – a szövetség történetének közel évszázados múltját elevezték. A szövetség főtitkára előadásában mélyreható történelmi hitelességgel idézte fel a kezdeti törekvéseket, melyek nyomán kialakult, majd sok gondtal, problémával, belső ellentétekkel, de a társadalom értelmiségével is nem egyszer megküzdve kiépült, megerősödött a siketek magyarországi szervezeti élete, mely a mai szövetség jogelődjének tekintett Cházár-András Ottthonban teljesedett ki. A háború előtt és után a különböző elnevezésekben is visszatükröződő szemléletbeli változások sem tudták megtrónni és átfómálni az Oros Kálmán által elindított kezdeményezést, melyet a ma 90 éves Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége büszkén vállal fel, lemesztesen korunk igényeihez, a társadalmi változásokhoz is igazodva. Nem véletlen, hogy a főtitkár úr előadásának jelentős része – a történelmi hitelesség alapján – a jelenhez szólt, a mának üzent: a ma siket emberének esélyegyenlőséget követel, s az ennek gálat szabó problémákra figyelmeztet.

Ujri Imre tanár úr egyik kezdeményezője és szervezője volt a felnőtt nagyothallók sajlórolvasási tanfolyamainak, jó ismerője a nagyothallók szervezeti élete kialakulásának. Történelmi hitelt, szakmailag és szervezeti szempontból is igényes, részletekbe menő, ismert adalokkal és új forrásokkal megerősített előadása széleskörűen tájékoztatott a nagyothallók szervezeteinek és szervezeti életének történetéről, alakulásáról, nem mellőzve mindazokat a (főképp kommunikációs) problémákat sem, melyek megoldásra vártak egykor – s a különböző útkeresésekre is kitérve, mert sajnos ma sincs másképp – megoldásra várnak ma, s a jövőben is.

Az emlékülés két előadásának nagy terjedelme sajnos nem teszi lehetővé, hogy lapunkban részletekbe menően, szakmai igényességgel foglalkozhassunk jelentőségükkel. Ígérhetjük, különböző fórumokon (önálló kiadvány, másutt megjelenő publikáció formájában) az érdeklődők később hozzájuthatnak az előadások terjedelmesebb szövegéhez is.

Összességében a nemzetközi napok rendezvénysorozatának fontos szakmai eseménye volt a történelmi emlékülés. Igazolta ezt a CEU dísztermének telt háza, melyben a beállított pót-széksorok ellenére sem maradt hely

Teltház a CEU-ban

(még állóhely sem, sőt, a rendezők bánatára, többen kivülrekedtek az ülésstermen).

Végül, de nem utolsósorban hadd mondjunk e helyt köszönetet a háromnapos rendezvénysorozat alatt folyamatosan egymást váltó jelnyelvi tolmácsoknak – *Habán Zsuzsának, Halász Gábornénak, Kocszmár Máriaának, Kovács Zsuzsannának, Litaveczer Annának, Simon Istvánnának, Szilágyi Izabellaának és Szilágyi Vilmaának* – kik szinte végkimerülésig szolgálták és segítették az események sikerét munkájukkal. Legnagyobb próbatételük talán itt, ezen az emlékülésen csúszosodott ki, ahol a nagy számú közönségre tekintettel négyesével váltották egymást a folyamatos szinkrontolmácsolásban.

Kitüntettjeink

A történelmi emlékülést követően ugyanitt, a CEU színháztermében került sor az országos elnökség által idén odaihelt kitüntetések ünnepélyes átadására.

A szövetség érdekében végzett több évtizedes munkásságuk elismerésül az országos elnökség a *Cházár-András Diszoklevelet* adományozta – a Nagyothallók Szekciójára javaslatára alapján – a Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem Fül-, Orr-, Gégegyógyászati Osztálya szakmai team-jének, valamint Jafcsák Pálnak, a szövetség alelnökének.

A *Cházár-András Emlékérem* kitüntetés arany fokozatát kapták: *Boskó Dezső* (Miskolc), *Dura Béla* (Hódmezővásárhely), *Fila Józsefné* (Budapest), *Novák Józsefné* (Salgótarján), *Podani János* (Budapest), *Vasák Iván* (Budapest).

Az emlékérem ezüst fokozatával tüntette ki az elnökség *Belec Istvánt* (Győr), *Kárpáti Árpádot* (Pécs), *Németh Valériát* (Mosonmagyaróvár), *Nóvé Elekét* (Szeged), *Szegesvári Ferencet* (Vác), *Szemkeő Ferencet* (Székesfehérvár) és *Tvarosk Józsefnét* (Tatabánya).

A *Cházár-András Emlékérem* bronz fokozatát kapták: *Dankó Péter* (Szolnok), *Domboróczky Zsuzsa* (Budapest), *Hegedűs Gergelyné* (Kecskemét), *Jónás Lászlóné* (Nyíregyháza), *Kottra Dezső* (Esztergom), *Németh Katalin* (Szombathely), *Raibiné Főrizs Mária* (Budapest), *Solymosi Éva* (Budapest), *Takácsné Pálhídi Zsuzsa* (Veszprém), *Tóthné Ráduly Erzsébet* (Budapest).

„Kiváló társadalmi munkáért” kitüntető oklevéllel jutalmazta az országos elnökség *Friss Jánosné* (Kaposvár), *Hartáné Hunyadi Zsuzsát* (Budapest),

Ketten a Cházár-András Emlékérem arany fokozatának kitüntettjei közül: Podani János és Vasák Iván

Jagos Attilát (Orosháza), *Lenkovics Lajosné* (Kaposvár), *Marton Jánosné* (Eger), *Molnár Pált* (Budapest), *Németh Lászlót* (Zalaegerszeg), *Pázmándi Jánosné* (Miskolc), *Sárközi Istvánt* (Békéscsaba), *Szinger Pált* (Sopron), *Szoboszlai Lászlónét* (Vác), *Tóth Imréné* (Debrecen) és *Vajda Józsefet* (Makó).

Az idei világijátékokon elért sportteljesítményük elismerésül a *Cházár-András Emlékérem* arany fokozatát kapták: *Fábián István*, *Fekete Tibor*, *Pányi Béla* és *Zalka László*. Az emlékérem bronz fokozata kitüntetésben részesültek: *Bozsó János*, *Csiklya Attila*, *Geleley Géza*, *Jakab Árpád*, *Mártonffy Máté*, *Punyí Sebestyén*, *Szilvási-András* és *Tüske Márton* sportolók.

A *Cházár-András-díjak* átadását követően a „*Jó tanuló – jó sportoló*” címe jutalmazottjai, a kaposvári *Hartai Krisztina* és *Pfeifer Zsolt* általános iskolai tanulók vehették át a címmel járó elismerő plaketteket.

A hagyományokhoz híven ekkor adták volna át a *Bartha Sándorné Alapítvány ösztöndíjait* is az arra érdemeseknek; sajnos, erre idén az adományozó Zsóka néni februárban bekövetkezett tragikus halála miatt nem kerülhetett sor. Az ünnepség résztvevői egyperces néma felállással adóztak az alapítványt tevő *Bartha Sándorné* emlékének.

A díjakat, kitüntetéseket Podani János országos elnök adta át a jutalmazottaknak, külön is megköszönte eredményes és sikeres munkájukat, amellyel hozzájárultak a szervezeti élet, a kultúra, az oktatás, a sportmozgalom fejlődéséhez, a szövetség hírnevének öregbítéséhez. A díjkiosztó ünnepséget követően az országos elnökség szék körül fogadáson is vendégül látta a kitüntetteket.

Munkájukhoz, magas kitüntetésükhöz, elismerésükhöz mi is szívből gratulálunk, s további jó egészséget, sok sikert kívánunk!

Ünnepi gála – meglepetésekkel

Régi hagyomány, hogy a Siketek Nemzetközi Napján kitüntetteket a szövetség kultúrportyái gálaműsorral is köszöntik, megörvendeztetve ezzel a résztvevő érdeklődők népes táborát is. Az idei kulturális gála (a szűkre méretezett CEU-színpad ellenére) rendkívül nívós, szép színházi estét nyújtott, melynek nagy volt a közönségsikere. A zsűfőlétség

tel színházteremben állg fértek el a nézők, s számuk egyre nőtt, amint hírt vették, hogy a színpadon (s az előtte kialakított játéktérben) egyik meglepetés a másikat éri. Már a gálát megnyitó palotástánc hatalmas tapsot váltott ki; gyönyörű díszmaggal együtt járták minden bál legszebb magyar nyitótáncát, a palotást a siket, nagyothalló és halló táncosok. A *Siketek Ifjúsági Csoportja* bővült ki két szövetségi dolgozóval; a kis együttes nagy sikert aratott. Hasonlóképpen viharos tetszés fogadta az egr, „*Rozmaring*” népi táncegyüttest, akik két alkalommal léptek fel a gála során, először szalmár, majd mezőszéki tánckompozícióval. A mezőtúri „*Nótászó*” együttes is két alkalommal örvendeztette meg a közönséget dekoratív fellépésével, szível-lélekkel előadott nótacsokokkal. Újabb meglepetés következett; ismét a Siketek Ifjúsági Csoportja, a SIC tett ki magáért. „*Rezgések*” címmel előadott némajátékuk egy siket leány életének sorsfordulóit tömörítette néhány percben, a cimhez illően

érzékeny színpad megfogalmazásban, s bár a produkción itt-ott még lehetne javítani, szívből jövő előadásuk mélyen meghatotta a közönséget – nem is fukarkodtak a tetszésnyilvánítással. Bár a meglepetések közé sorolandó (maguk a rendezők sem tudták róla), az épp hazánkban tartózkodó holland siket turistacsoport két tagja is fellépett a gálán. Gyengécske villámréfájuk (híába tett meg mindent a „*Párbeszéd*” két szereplője humoros megjelenésük és a téma túlhangsúlyozásával) vegyes fogadatra talált. Annál nagyobb siker övezte szöszölőjük rövid köszöntő beszédét, melynek során átadta Podani János elnöknek a holland siketek és szervezőik üdvözlését és a kifejezetten erre az alkalomra, a magyar szövetség 90 éves jubileumára készített grafikai montázs-képet.

Köszönet a szép estéért a táncosoknak, színjátékosoknak, betanítóknak és segítőiknek, s a remek műsort összeállító rendezői stábnak. Emlékezetes program volt.

Műveltségi vetélkedő

A nemzetközi nap CEU-beli, nívós programjairól hálás közönség továbbra is együtt maradt, hogy szurkolhasson a műveltségi vetélkedőn résztvevő tíz megyei csapatnak, kik szervezetüket 4-4 fővel képviselve teszteltek, s különböző, az általános műveltség körébe tartozó, tudást, szellemet, kreativitást próbára tevő, játékos kérdések, feladatok során bizonyították felkészültségüket, ismereteiket. Nem kis feladatot vettek magukra a lelkes résztvevők a versenyzők, amikor vállalták a megmérettelést. A megoldandó kérdések között volt illetlen, irrodalom, történelem, földrajz, siket-történelmi tató, szituációs játék, szó- és képkirakó, kakukktójas-keresés, filmkvíz és a tévéből jól ismert „Hol járunk?” c. játék jelben.

A vetélkedőt, igen szoros versenyben Somogy megye csapata nyerte, második lett Pest megye I.

A Siketek Ifjúsági Csoportja a CEU-színpadán (fent: a „Rezgések” lent: palotás nyitótánc)

Vezetőségválasztó Küldöttközgyűlés

1997. november 8.

Podani János országos elnök üdvözölte a megjelenteket, külön köszöntötte dr. Sára Katalin jogászt, Simor Tibor levezető elnököt, az Ellenőrző Bizottság tagjait, továbbá a SINOSZ bizottságainak elnökeit és a Sportclub elnökét, akik megfigyelőként voltak jelen. Elmondta, hogy a Népjóléti Minisztériumból Kisgyörgyné Cziráki Andrea más elfoglaltsága miatt nem tud jelen lenni, továbbá a Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége és a MEOSZ levélben mondta le részvételét. **Jelen volt 98 országos küldött (a 107-ből).**

Podani János megállapította, hogy a Küldöttközgyűlés határozatképes. Ismertetette a napi-rendi pontokat, melyet a küldöttek egyhangúlag elfogadtak.

Beszámoló

Podani János elnök rámutatott arra, hogy a küldötteket a tagság választotta meg 4 évre, akik a helyi tagságot képviselik – több visszajelzés érkezett, mely szerint a küldöttek nem tudják, hogy mi a feladatuk, ezért a Hallássérültek Lapjában megjelent erről egy cikk. Sajnálatos módon erre egyik küldött sem reagált, ezért is hangsúlyozta, hogy a küldötteknek a helyi tagság érdekeit kell felelősségteljesen képviselni, együttműködve a helyi vezetőséggel.

Kifogásolta, hogy a szervezetek nem küldik meg rendszeresen a jelentéseket, így nem tudni, hogyan működnek, mi a problémájuk, az országos elnökség így nem tud segíteni, ebben is kérte a küldöttek odafigyelését, a vezetőség való együttműködést.

Kitért arra, hogy a 11 tagú elnökségből egy fő, Szegedi Marianna egyéni és családi problémái miatt lemondott. Rámutatott arra, hogy minden testületben vannak véleményeltérések, viták, de akkor is együttműködve kell dolgozni.

Végül elmondta, hogy minden évben készült munkaterv és beszámoló, majd ismertetette az egyes bizottságok eddigi végzett munkáját.

Vasák Iván főtítkár véleménye szerint az eltelt 4,5 év alatt sok eredményt értünk el, az országos elnökséggel, a munkatársakkal együtt a Szövetség érdekében dolgoztunk. A Küldöttközgyűlés jegyzőkönyveit átnézve azonban úgy látja, hogy a küldöttek mindig csak a negatívumokat teszik szóvá.

Az elért eredmények (idő hiányában csak válogatás):

1. korszerűsítés céljából a központban számítógépekkel szereltük fel az irodákat, elkezdtük a vidéki szervezetek számitógéppel, fax-szal történő ellátását is;
2. célunk a szövetség vagyonának gyarapítása, ezért anyagi lehetőségeinkhez mérten a szervezetek helyiségeit megvásároljuk, mert így nem kell bérleti díjat fizetni – eddig hat szervezet helyiségét vettük meg, a mérlegelés szempontjai a taglétszám, a szervezeti élet és munka;
3. sajnós nem készült el a jelnyelvi szótár – személyi okokból;
4. propaganda-anyagokat készítettünk, de a propagandamunkánk még mindig nem megfelelő;
5. hat alapítvány, a JOSZ és a Sportérmek Klubja is itt működik a hivatalban; támogatjuk a magas működési

költségeket (pl. telefon) és a személyi feltételeket is biztosítjuk;

6. mindig sikeresen megrendeztük a Siketek Nemzetközi Napját.

7. pontként a főtítkár úr kitért két kényes kérdésre: a siket-nagyothalló viszony, illetve a Budapest-vidék viszony. Utóbbival kapcsolatban elmondta: nem tudja mind a 44 szervezetet rendszeresen meglátogatni. Javasolta, hogy a szervezetek forduljanak hozzá problémáikkal, kéréseikkel, és abban az esetben, ha jelzik a konkrét problémáikat, bármelyik szervezetet felkeresi. Az előzőekhez: nem nagyothalló-ellenes, a nézeteltérés abból fakadt, hogy a 16 oldalas Hallássérültek Lapjában nem engedett leközölni 25 oldalas levelet, egy cikk maximum 2 oldalas lehet. A Hallássérültek Lapjában a siketek és nagyothallók részére a jövőben fele-fele arányban lesz biztosítva az oldalszám, de rámutatott arra is, hogy a vidékiek kevés cikket írnak;

8. tárgyalta a TB-vel, probléma, hogy sok nagyothalló-készülék van TB-listán, törölni kellene azokat, amelyeket nem használnak. A nagyothallóknak kellene javaslatot tenni, melyik készüléket kéri törölni;

9. köszönet illeti az elnökséget, hogy 1 millió forinttal támogatta a sportolók olimpiai részvételét – a vízilabdacsapat 16 év után ismét aranyérmet szerzett;

10. megtörtént Oros Kálmán sirmielkének eredeti állapotában történő visszaállítás, avatása, a Pantheon Alapítvány támogatásával;

11. felépült a balatonfenyvesi üdülő; sajnós idén kevesen vették igénybe;

12. hiányolta, hogy nincs pedagógiai bizottság – a nagyothallók oktatása viszonylag jó, a siketeké nem, ezért szükség van e bizottság megalakítására;

13. a szövetség tagjai (siketek és nagyothallók egyaránt) megkapták a helyközi és a helyi utazási kedvezményt;

15. jól működik a videostúdió, sikeres volt a budapesti, nemzetközi videofesztivál;

16. most már jó a jelnyelvi tolmácsolás: jelenleg fele-fele arányban van elméleti és gyakorlati rész;

17. eredményes a Sportbizottság tevékenysége (pl. úszó EB megrendezése);

18. úgy véli, hogy két alapítvány (Audio-Text és Távközlési), a Jelnyelvi Bizottság elnöki, valamint a Sportbizottság elnökhelyettesi tisztét jól látta el;

19. kitért a Kovács Zsuzsannával történőkre: betegsége idején nevezettét csak helyettesítéssel bízta meg, nem a „hatalmat” adta át;

Szavaznak a küldöttek

HALLÁSSÉRÜLTEK
106. évfolyam
1997. október

A Siketek és Nagyothallók
Országos Szövetségének lapja

Megjelenik: havonta

Tervezőszerkesztő:
Kovács Lajos György

Szerkesztőség:
1068 Budapest VI.,
Benczúr u. 21.

Levél-cím: 1388 Budapest,
Postafiók 80.
Telefon: 351-0434
Írógéptelefon: 342-9928
Fax: 342-1989

Kiadja a Siketek és
Nagyothallók Országos
Szövetsége
1068 Budapest VI.,
Benczúr u. 21.

Felelős kiadó:
Vasák Iván főtítkár

Fényszerkesztés: „Hallássérültek”
Szerkesztősége

Nyomatás:
Budapest-Print Kft.
2234 Maglód, Sugár út 51.

Telefon és fax:
252-3210, 252-7486

Felelős vezető:
Baráz Miklós
ügyvezető igazgató

Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Előfizethető a
hírlapközbeszítőknél és a
Hírlapelőfizetési Irodában
(1089 Budapest, VIII. Orczy tér 1.
lévél-cím: HELIR, 1900
Budapest, Orczy tér 1.)
Faxszáma: 303-3440,
ezen kívül Budapesten a
Magyar Posta Rt. Hírlapüzletági
Igazgatósága kerületi
ügyfélszolgálati irodáin,
vidéken a postahivatalokban.

ISSN 0237-3270

A beküldött kéziratokért
felelősséget nem vállalunk,
azokat nem őrizzük meg és
nem küldjük vissza.

Lapzárta: a megjelenést
megelőző hónap 20-ig!

Munkára készen – a szavazatszámoló bizottság

20. együttműködési megállapodást kötöttek a De-Max céggel.

A főtítkár beszámoló után **Kopasz Lajos**, az Ellenőrző Bizottság elnöke rövid tájékoztatót adott a bizottság 4 éves tevékenységéről.

Hozzászólások, válaszadások

A beszámolókat követően többen kértek szót országos ügyekben. A hozzászólók – **Dura Béla** (Csongrád megye), **Simonné Várdi Zsuzsanna** (Tolna megye), **Mongyi Péter** (Pest megye), **Erdélyi Tamás** (Szabolcs-Szatmár megye), **Kovács Béla** (Szolnok megye), **Holló Mihályné** (Pest megye) – felszólalásukban a szövetség életével, munkájával kapcsolatos kérdéseket tettek fel. Többen elismerőleg szóltak az Országos Elnökség elmúlt időszakban végzett tevékenységéről, törekvéseiről és az elért eredményekről. Néhányan kiemelten foglalkoztak a siket-nagyothalló ellentét problémájával, de mindannyian hangsúlyozták az együttműködés szükségességét, az eltérő igények és érdekek összehangolását, tolerálását.

A hozzászólásokra **Vasák Iván** és **Podani János** adtak kimerítő választ, illetve egy sportszervezéssel kapcsolatos konkrét helyi kérdésre **Tariczky István** válaszolt.

A küldöttek a 4 éves munkáról szóló beszámolót a szóbeli kiegészítéssel együtt, a hozzászólásokra adott válaszokat 13 tartózkodás mellett elfogadták.

Podani János az országos elnökség nevében megköszönte a tagság és a

küldöttek bizalmát. Mivel az Országos Elnökség és az Ellenőrző Bizottság tagjainak a mandátuma a mai napon lejárt, kérte a küldöttektől a felmentésüket. Ezt követően átadta a szót Simor Tibornak, a vezetőségválasztás levezető elnökének.

A küldöttek egyhangúlag elfogadták az Országos Elnökség és az Ellenőrző Bizottság tagjainak felmentését.

Vezetőségválasztás

Simor Tibor levezető elnök üdvözölte a megjelenteket, majd kérte, hogy azok a meghívottak, akik nem küldöttek, hagyják el a termet. **Kósa Ádám**, az Ifjúsági Bizottság elnöke az Alapszabályra és a részükre küldött meghívóra hivatkozással kérte, hogy megfigyelőként maradhassanak, tudva, hogy szavazati joguk nincs. Rövid vita után, melyhez többen hozzászóltak, a küldöttek 1 elnökszavazat és 4 tartózkodás mellett elfogadták, hogy a meghívottak a teremben maradhassanak, elkülvölve, a szavazás menetét nem zavarva.

A levezető elnök ezt követően felhívta a küldöttek figyelmét a felelősségteljes közreműködésre, mivel döntésük most 4 évre szól. Majd ismertetette a szavazás menetét.

Lukácsovics László, a Jelölő Bizottság elnöke ismertetette, hogy az országos elnöki funkcióra 3 pályázatot érkezett: **Podani Jánosé**, **Raibl Ferencé** és **Szegedi Marianné**; a főtítkár funkcióra 2 pályázatot érkezett be: **Vasák Iváné** és **Mikesy Györgyé**.

Ezt követően az elnöki funkcióra jelöltek rövid bemutatkozása és terveik ismertetése következett.

Szegedi Marianna (Hajdú-Bihar megye) minden küldöttnék elküldte a pályázatát, részletesen leírta a terveit, véleménye szerint ezeket közös munkával kell megvalósítani. Elmondta, valóban lemondott elnökségi tagságáról családi és egyéb, személyes problémák miatt, de nem érti, hogy miért kell most erről beszélni. Itt a szövetség jövőjéről van szó, előre kell nézni, össze kell fogni az elnökségen belül is, ahol felelősségteljes munkára van szükség.

Raibl Ferenc (Pest megye) 1950-től, a megalakulás óta jár a szövetségbe, jól ismeri a siketek életét, a társadalmi szervezetek működését, sok társadalmi munkát végzett, sok funkciót látott el, sok terve van, de ezek megvalósítása az anyagi lehetőségektől függ. Nem érti a siket-nagyothaló ellentétét; figyelembe kell venni, hogy külön-külön igényeik vannak, de a feladatokat közösen, együttműködve kell elvégezni.

Podani János (Pest megye) elmondta: igyekezett elnöki tevékenységét eredményesen végezni; a megkezdett munkát tovább kell folytatni, de szemléletváltozásra van szükség, s a szakmai területen, az elnökségen és a bizottságokon belül is olyan személyekre van szükség, akik felelősségteljes és jó munkát tudnak végezni. Jobban kell segíteni a megyei, helyi szervezetek munkáját (eddig ez nem volt kielégítő, ezen változtatni kell).

Az elnökségi határozatok végrehajtása érdekében az elnök és a főtítkári segítse egymás munkáját, a feladatokat azonban pontosan meg kell határozni, hogy mindketten a maguk területén eredményesen dolgozhassanak.

Nemzetközi szinten be kell mutatkozni, népszerűsíteni kell a hazánkban folyó munkát. A nagyothalló tagság harmonikus, közös életét fejleszteni kell, szolidáris együttműködéssel minden lehetséges támogatást meg kell adni.

Bemutatták és ismertették terveiket a főtítkári funkcióra jelöltek is.

Mikesy György (Pest megye) siketként nagyothalló iskolába járt, 2 siket gyermeke van, gyógypedagógusként tanít a váci általános iskolában, így többszörösen átérzi a siketek problémáját (oktatás-nevelés), de tanulni, küzdeni kell, személyes példát kell mutatni. Sok tapasztalatot gyűjtött (rendőrségen, önkormányzatoknál is), ezeket szeretné kamatoztatni főtítkáriként; szakmailag nagyon sokat tudna segíteni. Régióta tag, sok időt áldozott arra, hogy a tagok

Főtítkári-jelöltek a szavazóurnánál: Vasák Iván és Mikesy György

nak segítsen, melyet mindig szívesen tett. Sok siket és nagyothalló tag kérte, hogy legyen küldött, pályázza meg a főtítkári állást, különféle társadalmi szervezetek, hivatalok is felkeresték, hogy segítsen a hallássérültekkel kapcsolatos problémák megoldásában.

Meghívott kapott az Európai Unió Integrációs Konferenciájára, ahol tapasztalta, hogy a fogyatékosok ebben az országban mennyire le vannak maradva. Sokat küzdött azért, hogy megindul a Duna TV-ben egy 40 perces műsor a fogyatékosokról.

Fontosnak tartja a szövetség és a társadalmi szervezetek, és a tagok közötti tartós kommunikációs kapcsolatot; biztosítani kell az információ áramlását a társadalom, valamint a tagok felé.

Pályázatában részletesen leírta a terveit, ezért nem kívánja azokat tovább részletezni. A pályázatával kapcsolatban sok dicséret levelet kapott.

Vasák Iván (Pest megye) elmondta: a szövetség le van maradva, az előbb ismertetett eredmények nem elegendőek, tovább kell fejlődni. A legfontosabb célkitűzések szerepelnek a cselekvési programban, mely állandó program.

Az eddigi munkát tovább kívánja folytatni, fejleszteni. Főbb célkitűzései:

- gyarapítani szeretné a szövetség vagyonát, évenként 2 helyi szervezet helyiségének megvásárlásával (ebben az évben Veszprémben 9 millió helyett 4 millióért sikerült megvásárolni a helyiséget, a közeljövőben Eger és Miskolc következik, mivel mind a két szervezet lakótelepen működik);
- a szövetség tulajdonába került az SSC pálya (eddig csak kezelője volt), ahol egy 20-30 szobás MOTEL építését tervezi, mivel a vidékiek szállásköltsége

sokba kerül, továbbá étterem, konferencia-terem is lenne benne;

- küzd a jelnyelvi törvény elfogadtatásáért;
- tovább harcol az esélyegyenlőségi törvény elfogadásáért is, nem a szövetség miatt, hogy eddig nem sikerült, a Parlament nem tűzte napirendre;
- a jövő évtől szeretné megrendezni a Nagyothallók Napját, javasolni szeretné az IFHOH-nak, hogy egy évben egyszer – például tavasszal – legyen „Nagyothallók Napja”;
- a szövetség informatikai felszereltségének növelése érdekében tervezi egy internet-szoba kialakítását;
- régi terve egy országos hatáskörű munkaközvetítő iroda létrehozása;
- a video-stúdió további feladata egy videotéka kialakítása a tv-ben feliratos sugárzott filmekből;
- el kell készíteni a jelszótárt;
- tervezni a Hallássérültek Lapja 20 oldalra növelését, így az mindenki igényének megfelelően;
- szélesíteni kell a nemzetközi kapcsolatokat;
- ellenzi a cochleáris implantációt;
- bővíteni szeretné a publikációkat, terjesztésüket – a szövetség 90 éves történetéről szóló könyv elkészült;
- „Ki – kicsoda?” címmel könyvet szeretne készíttetni;
- szeretné, ha a szövetség részt venne a jövő évek nemzetközi világtalálkozóin (Isztambul, majd Ausztrália);
- tervezni egy siketekről, nagyothallókról szóló szakkönyvtár létrehozását.

Végül felhívta a küldöttek figyelmét: a szövetség 500 milliós vagyonnal rendelkezik, nem mindegy, hogy ki vezeti a jövőben a szervezetet. A demokrácia hasznos, de káros is lehet.

Szavazás

Kósa Balázs, a Szavazatszámoló Bizottság elnöke ismertette a szavazás eredményét:

A jelenlévő küldöttek száma: 98 fő, ebből nem adta le szavazatát: 2 fő. A 96 fő az alábbiak szerint szavazott:

Az elnöki funkcióra:

érvénytelen 3 szavazat
Raibl Ferenc 16 szavazat
Szegedi Marianna 23 szavazat
Podani János 54 szavazat

Bejelentette, hogy Podani János 54 szavazattal elérte a szükséges 50 % + 1 fő szavazatot, így a következő 4 éves ciklusban a SINOSZ országos elnöke: **Podani János**.

A főtítkári funkcióra:

érvénytelen 2 szavazat
Mikesy György 31 szavazat
Vasák Iván 63 szavazat

Bejelentette, hogy Vasák Iván 63 szavazattal elérte a szükséges 50 % + 1 fő szavazatot, így a következő 4 éves ciklusban a SINOSZ főtítkára: **Vasák Iván**.

Az elnökségi tagokra:

többségi szavazattal elfogadva a jelölő listára kerülés:
 1. **Szunyogh László** (BAZ megye)
 2. **Dura Béla** (Csongrád megye)
 3. **Marton Jánosné** (Heves megye)
 4. **Nyíró Zsolt** (Pest megye)
 5. **Cserni Györgyné** (Pest megye)
 6. **Raibl Ferenc** (Pest megye)
 7. **Pányi Béla** (Pest megye)
 8. **Dávid Attila** (Pest megye)
 9. **Tvarosek Józsefné** (Komárom m.)
 10. **Mikesy György** (Pest megye)

nem kapta meg a többségi szavazatot, így nem került a jelölő listára: **Szönyi Pál** (Pest megye), **Holló Mihályné** (Pest megye)

A küldöttek az alábbi személyeket javasolták még:

nem vállalta, mivel más funkcióra jelöltette magát:
Jafcsák Pál (Pest megye)
 többségi szavazattal elfogadva a jelölő listára kerülés:
 11. **Lenkovics Károly** (Somogy m.)
 12. **Szirt Lajos** (Pest megye)
 13. **Erdélyi Tamás** (Sz-Sz-B megye)

Az Ellenőrző Bizottság tagjaira:

többségi szavazattal elfogadva a jelölő listára kerülés:
 1. **Kopasz Lajos** (Csongrád megye)
 2. **Stefanidesz Tiborné** (Heves m.)
 3. **Tóth Tibor** (Pest megye)
 4. **Jafcsák Pál** (Pest megye)

A Fegyelmi Bizottság tagjaira:

többségi szavazattal elfogadva a jelölő listára kerülés:
 1. **Konkoly Margit** (Bács-Kisk. m.)
 2. **Szentpéteri László** (BAZ megye)
 3. **Barcza Kálmánné** (Pest m.)

Tegyei László (Pest megye) szerint az Alapszabályban szerepel, hogy az elnökségben fele-fele arányban legyen nagyothalló és siket tag. Kérte a küldötteket, a szavazásnál ezt vegyék figyelembe. **Vasák Iván**, az újonnan megválasztott főtítkári kérte, ne a jelöltek hallásállapotát tekintésék, hanem azt, hogy ki akar és tud többet és jobban dolgozni a szövetség érdekében.

Szavazás

Kósa Balázs, az Sz-sz. B. elnöke ismertette a szavazás eredményeit: Jelenlévő küldöttek száma: 82 fő – ebből nem adta le szavazatát: 7 fő. A 75 fő az alábbiak szerint szavazott: érvénytelen szavazatok száma: 4

Elnökségi tagok:

1. **Dura Béla** (Csongrád megye): 69
 2. **Marton Jánosné** (Heves m.): 68
 3. **Szunyogh László** (B-A-Z. m.): 68
 4. **Mikesy György** (Pest megye): 67
 5. **Nyíró Zsolt** (Pest megye): 58
 6. **Pányi Béla** (Pest megye): 57
 7. **Cserni Györgyné** (Pest megye): 56
 8. **Tvarosek Józsefné** (Komárom): 55
 9. **Dávid Attila** (Pest megye): 54

Póttagok:

1. **Lenkovics Károly** (Somogy m.): 53
 2. **Raibl Ferenc** (Pest megye): 52

Erdélyi Tamás (Szabolcs m.) 51, Szirt Lajos (Pest m.) 46 szavazatot kapott, így nem kerültek az országos elnökségbe.

A SIKETEK ÉS NAGYOTHALLÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK ÚJ ELNÖKSÉGE

Bairól jobbra: Pányi Béla, Lenkovics Károly (póttag), Mikesy György, Cserni Györgyné, Tvarosek Józsefné, Dura Béla, Marton Jánosné, Podani János (elnök), Nyíró Zsolt, Dávid Attila, Vasák Iván (főtítkári)

Ellenőrző bizottsági tagok:

1. **Kopasz Lajos** (Csongrád m.): 66
 2. **Stefanidesz Tiborné** (Heves): 64
 3. **Tóth Tibor** (Pest megye): 58

Jafcsák Pál (Pest megye) 26 szavazatot kapott, így nem került be az Ellenőrző Bizottságba.

Fegyelmi bizottsági tagok:

1. **Konkoly Margit** (Bács-Kisk. m.): 71
 2. **Szentpéteri László** (B-A-Z. m.): 71
 3. **Barcza Kálmánné** (Pest m.): 71

Podani János, az újonnan megválasztott elnökség nevében megköszönte a küldöttek bizalmát. Elmondta, hogy az eddigi munkát tovább folytatják. Már nincs idő az első elnökségi ülés megtartására, így az november 22-én kerül sorra, ahol elosztják majd a feladatokat. Felkérte az elnökségi tagokat, jöjjenek ki a színpadra, s együtt mutatkozzanak be.

Megköszönte Simor Tibor levezető elnöknek, a Jelölő Bizottság, a Szavatszámoló Bizottság, a Mandátumvizsgáló Bizottság tagjainak a közreműködését.

Kopasz Lajos jelentette, hogy az Ellenőrző Bizottság ismét őt választotta meg elnöknek; köszönetet mondott a bizalmukért.

Mivel a Fegyelmi Bizottság 2 tagja időközben eltávozott, így nem tudtak elnököt választani, erre a későbbiekben kerül majd sor.

Simor Tibor megköszönte a küldöttek részvételét, a közreműködők tevékenységét és átadta a szót Podani János elnöknek. A szövetség újraválasztott elnöke zárszavában hangsúlyozta, hogy a jövőben a jó ügyért jó munkát szeretnének végezni, a tagság érdekében. Ezzel a Küldöttközgyűlést bezárta.

